

Zprávy z farnosti

11/2002

Listopad je měsíc, kdy u nás převládá pochmurné počasí. Krásně zbarvené stromy opadávají a v závěru měsíce jsou již skoro bez listů. Člověk se může poddávat pochmurným náladám. Všimněme si ale samého začátku měsíce. Je zde slavnost Všechny svatých. To je velice radostná vzpomínka na všechny, kteří již dorazili šťastně k cíli a radují se u Boha. Vzpomínka na naše zemřelé, hned následujícího dne, vnáší sice určitý smutek do srdce, ale i zde bychom se vlastně měli radovat. Oni také již překročili práh tohoto světa a my věříme, že nakonec naleznou u Boha věčnou radost. Proto se za ně modlíme a svěřujeme je Božímu milosrdenství. A je zde něco, na co se můžeme všichni těšit, nejenom děti. Již začne advent, budeme se připravovat na Vánoce. Pán Ježíš se chce znovu zrodit v našich srdcích. Možná, že právě ten pochmurný měsíc je tou nejlepší přípravou, abychom si to nově přicházející více uvědomovali.

K tomu žehná

P. František

Známe svůj kraj?

Napadlo mě (opět ...), že by možná nebylo na škodu se více zajímat o svůj kraj, o to, jak zde lidé žili, jaké byly jejich osudy Pomůžete v této snaze?

Dnes malinká hádanka, možná by se časem našel i sponzor pro výherce. Co vy na to?

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se těší R. S.

Ztrácíme smysl pro krásu?

Předhonila jsem mladou maminku s kočárkem, ve kterém seděl asi 15-ti měsíční klučina a řval na celé kolo. Proč? Protože nechtěl lízat zmrzlinu z kornoutku, který mu držela maminka, ale chtěl ho držet sám, na což by jeho nemotorné ručičky ještě nestačily. Po několika slovech jsem je s úsměvem a pozdravem minula. Za chvíli řev ustal. Maminka mě dohonila, klučina už držel zbytek kornoutku v ručičce a byl spokojený.

„Jen nerada jsem mu ho dala, aby si nemyslel, že si ho vyřval“, omlouvala se maminka. „Chtěla jsem vám říci, jak se mi líbíte v té dlouhé sukni a bílé halence. Teď nosí i starší ženy kalhoty a to je škoda.“

Řekla jsem jí, že se divím, že proč se dívky nepodívají na sebe kriticky do zrcadla, že by se přece musely vidět Ona na to: „Když ony nemají smysl pro krásu. Chlapci nosí široké kalhoty a ony jsou do kalhot napresované, div, že švy nepovolí!“ Musela jsem jí dát za pravdu.

Žena uvažovala dál: „Měli bychom se všichni učit od těch dětí, ty se dovedou radovat z každé kytičky, z každé maličkosti.“ A znovu jsem jí mu-

sela dát za pravdu a vzpomněla si na Ježíšova slova. „Nebudete-li jako malé děti, nevejdete do Božího království!“ Musely jsme se rozloučit, žena byla doma. Ona: „Jsem ráda, že jsem se s vámi setkala“. Já: „Já taky“. Úsměv, stisk ruky a já jsem ji šoupla pod ochranný plášť Panny Marie jako dárek k narozeninám (7. září), aby ji vedla k poznání nejvyšší krásy. Kdybych i já na ni časem zapomněla, tam je bezpečně uložená „jako v počítači“ a stačí kliknout a vyvolat ji, připomenout Panně Marii i sobě.

Cecilie Trojanová

(z Farního dopisu Září 2002 – Katolický časopis pro Jablonecko), vybrala M. J.

Pro zamyšlení

Kdyby se celá populace planety Země smrskla na vesnici se 100 obyvateli, žilo by na této „Planetě Vesnice“:

- 55 asiátů
- 21 evropanů
- 14 obyvatel západní polokoule
- 8 afričanů
- 52 žen
- 48 mužů
- 70 barevných
- 30 bílých
- 30 křesťanů
- 70 jiného vyznání
- 89 heterosexuálů
- 11 homosexuálů
- 6 lidí by vlastnilo veškerý světový majetek
- 6 by jich bylo z USA
- 80 lidí by žilo v domě, který by neodpovídal standartu
- 70 lidí negramotných
- 50 lidí podvyživených
- 1 člověk by měl vysokoškolské vzdělání
- 1 člověk by vlastnil počítač

Z výzkumu Dr. Philipa M. Hartera

(lékař v nemocnici u Stanfordské Univerzity), vybrala M. J.

Anonymní úvaha:

1/ Pokud žijete v pěkném bytě, máte dost jídla a umíte číst, jste členem velmi úzké skupiny.

2/ Pokud máte pěkný byt, umíte číst a vlastníte počítač, jste členem elity.

3/ Pokud se vzbudíte ráno a budete víc zdraví než nemocní, jste šťastnější, než celý milion lidí, který nepřežije tento týden.

4/ Pokud jste nikdy nebyli v bitvě, nezažili uvěznění, utrpení, hlad, jste na tom lépe, než 500 milionů lidí tohoto světa.

5/ Pokud můžete chodit do kostela, aniž byste se museli obávat ponižení, zatčení, mučení nebo smrti, jste šťastnější než miliarda lidí, kteří nemají to štěstí.

6/ Pokud máte jídlo v lednici, oblečení na sobě a střechu nad hlavou, jste bohatší než 75 % lidí na této planetě.

7/ Pokud máte peníze v bance nebo ve své peněžence, jste mezi 8 % nejbohatšími lidmi světa.

8/ Pokud jsou vaši rodiče stále naživu a svoji, jste velmi vzácný případ.

9/ Pokud držíte hlavu zpříma a s úsměvem na tváři a jste skutečně vděční, jste požehnaní, protože většina lidí tu možnost má, ale nedělá to.

10/ Pokud držíte něčí ruku nebo někoho objímáte, nebo se ho jen dotýkáte, jste požehnaní, protože umíte nabídnout léčivý dotek.

11/ Pokud můžete číst tuto zprávu, jste požehnaní, protože na této planetě žijí 2 miliardy lidí, kteří neumí číst vůbec.

E Spočítejte si svá požehnání a mějte dobrý den. D

Putující košíčky

Již nějaký čas putují po lavicích v neděli v kostele na začátku bohoslužby oběti 2 košíčky. Když se tato novinka u nás zavedla, byly reakce na ni zpočátku souhlasné i nesouhlasné. Je jisté, že tato činnost se může jevit jako určité zdržování – nebylo by jednodušší jako dříve při příchodu do kostela vhodit vzadu do pokladničky částku, kterou chci věnovat? Ale najednou jsem si uvědomila, že toto konání má vícero význam:

1. obětovat při mši svaté opravdu něco konkrétně na určitý úmysl

2. posiluje se tím naše společenství, když si vzájemně košíček předáváme (musím se na druhého obrátit a košík mu podat)

3. uvědomila jsem si poprvé, že mám **možnost se v tuto dobu věnovat soukromé osobní modlitbě, tento hmotný dar doprovodit i vnitřně** (co chci Pánu Bohu darovat v tomto košíčku, jaké byly v uplynulém týdnu události, které bych mu ráda předala, ať už dobré nebo nedobré: jaké dary jsem dostala, za které mohu tímto vložit do košíčku svůj dík, jaká setkání, jaká selhání, jaká zklamání, jaké dobro jsem mohla vykonat, co těžkého jsem zažila ..., vše mohu Pánu předat. Anebo, co mne čeká příští týden, co tam mohu vložit? Jindy zase mohu ještě nechat doznívat podněty z bohoslužby slova - z Písma svatého, promluvy a přímlyv).

Takže tímto „zdržováním“ vlastně získávám, dostávám nový prostor pro osobní modlitbu.

Další možnost modlitby se naskýtá při pozdravení pokoje, když ministranti vychází mezi lid Boží a předávají pozdravení od kněze. A pak se nám nabízí krátká chvíle ticha po svatém přijímání.

Není to hezké, že každý si může vybrat, co zrovna nejvíc potřebuje: společnou liturgickou modlitbu, která má také svou krásu, anebo se obrátit k Pánu svými slovy? Nikdo není nucen k stereotypu, každý si může zvolit svobodně, co jej ten den nejvíc oslovuje. Jen mít otevřené srdce pro vanutí Ducha svatého ...

M. Jirásková

Otázky a odpovědi na www.katolik.cz

Datum vložení: 21. 10. 2002

Otázka:

Chvála Kristu! Dozvěděla jsem se, že příští rok ustanovil Jan Pavel II. jako rok růžence. Taky vyhlásil 5 nových tajemství. Můžete mi napsat, které to jsou?

Martina

Odpověď:

Ve svém apoštolském listě „Růženec Panny Marie“ vyzval římský biskup k zapojení nových pěti tajemství do modlitby růžence. Ke třem okruhům, po skrytých událostech Ježíšova života a před tajemství utrpení a vítězství zmrtvýchvstání, přidal nový.

Zařadil meditaci o nejvýznamnějších událostech Kristova veřejného života, tzv. tajemství světla, aby se růženec mohl pokládat za úplnou příručku evangelia.

Týká se následujících částí Písma:

1. křtu v Jordánu (Mt 3; 13-17)
2. zázraku v Káně (Jn 2; 1-12)
3. hlásání království a výzva k pokání (Mk 1; 15)
4. proměnění na hoře Tábor (Lk 9; 28-36)
5. ustanovení Eucharistie (Mt 26; 26-28).

Pravděpodobně budeme do modlitby vkládat věty: „který je Otcův milovaný Syn“, „který hlásal příchod království“ a podobně.

Jednotlivé formulace stanoví biskupská konference. Růženec s radostnými tajemstvími by se měl modlit v pondělí a sobotu, bolestný v úterý a pátek, slavný ve středu a neděli a nová tajemství ve čtvrtek.

A proč se papež rozhodl k takovému kroku?

Vždyť šlo o lidovou modlitbu rozšířenou už od 12. století svatým Dominikem. Najednou se má změnit zaběhnutý pořádek, který ve 150 Zdrávas nahrazoval při modlitbě zpaměti 150 starozákonních žalmů. Svatý Otec to zvolil jako pobídku k rozjímání Kristovy tváře, vždyť jeho tato modlitba posilovala 25 let pontifikátu v okamžicích radosti i zkoušek. Vybral ji jako duchovní cestu pro následující rok a právě k posílení christologického smyslu navrhl rozšířit okruh rozjímání. I když je růženec charakteristický svou mariánskou strukturou, jeho nitro směřuje ke Kristu. Střízlivost prvků nás přivádí k poselství evangelia. Ve své jednoduchosti i hloubce má modlitba růžence velký význam. Jakoby v něm zaznívá věčné Mariino magnificat skrze rozjímání vtělení, jenž začalo v jejím panenském lůně. Pohlédnout na Krista v tajemství jeho života je úkolem každého jeho učedníka, tedy i nás. Když odrážíme, reflektujeme, Kristovu slávu, měníme se k jeho podobě. (2Kor 3; 18) Tato meditativní modlitba vzniklá na Západě vlastně odpovídá modlitbě srdce, jenž má své kořeny v křesťanské východní tradici.

Není důležité, zda se v celém růženci opakuje 150x nebo 200x Zdrávas, ale mít v běžném životě spojení s Kristem. Objevit růženec znamená ponořit se do Toho, jenž je naším pokojem, vyprosít mír a pomoci rodině. Společná modlitba růžence vnáší do všedního dne rodiny jiný obraz; obraz spásitele, obraz jeho matky. Dochází k napojení na hluboký vztah, který spojuje Krista s jeho přesvatou matkou, protože ona žije s ním a pro něj. V rodině tak vzniká ovzduší nazaretského domu a v jejím středu je Kristus. „Rodina, která se modlí spolu, zůstává spolu“.

Jan Pavel II. navíc říká, že objevení správného způsobu modlitby je pomocí nikoliv překážkou pro ekumenismus. Růženec již svou povahou vyžaduje klidný rytmus a rozvažování, aby se nestal mechanickým opakováním formulací. (Mt 6; 7) V Kristu Bůh přijal skutečné srdce z masa; jsme svědky toho, jak se po vzkříšení třikrát ptá Petra: máš mě rád? A naše opakování je živeno touhou po plném připodobnění Kristu. Růženec dále nenahrazuje rozjímavou četbu, ale předpokládá ji. Proto má po oznámení tajemství následovat odpovídající úryvek evangelia či Otče náš. Při recitaci růžence se společenství křesťanů doslova synchronizuje se vzpomínkami a pohledem Marie. Utvářel se v jejím těle, přijal od ní lidskou podobu, její pohled ho provázel v okamžicích, o kterých rozjímáme. Ona je Kristu nejpodobnější. I litanické opakování raduj se, Maria se stává neustálou chválou Krista. Je to uctivé rozjímání tajemství, které se naplnilo na Panně. Je to obdiv nebe i země, nazírání Božího mistrovského díla. Bereme za vlastní slova archanděla Gabriela a svaté Alžběty a cítíme pohnutí hledat u Marie, v její náručí a v jejím srdci požehnaný plod jejího života. Vrcholí pak zvoláním Sláva Otci, které je možné po společné recitaci zpívat. Zakončením je modlitba na

úmysl papeže pro rozšíření pohledu modlícího na širší horizont potřeb církve. A právě k posílení tohoto církevního zaměření je modlitba obdařena odpustky pro toho, kdo přednáší s potřebnými dispozicemi.

Růženec se skutečně stává duchovním putováním, ve kterém je Maria matkou, učitelkou a průvodkyní, a není divu, že duše touží na závěr vyzpívat chválu v modlitbě Zdrávas Královno či v loretánských litaních.

Na otázku odpověděl: Marek Slatinský

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Svatost všedního dne (9. pokračování)

V minulém čísle (8. pokračování) jsme mohli číst větu: „Kráčejme po stopách kříže, setkáme se se všemi ctnostmi“. Napadla mne při tom věta: ... a přesto – i jako Syn Boží – musel **poznati poslušnost** svým utrpením (Žid 5, 8-9).

Podobně: ponížil sebe samého, stal se **poslušným až k smrti**, a to k smrti na kříži.

Poslušnost – jedna ze ctností, o které jsme v loňském roce uvažovali (8. pokračování Panna Maria – Záchránná archa), je vlastně překlad z řeckého „hypakuein“, který v doslovném překladu znamená „**pozorně naslouchat**“. Ve svém nejpůvodnějším významu tedy poslušnost znamená **podřídit se Božímu slovu**, tedy nejvyšší autoritě a přijetím všeho, co souvisí s Boží autoritou. Souvisí s ní nejvyšší Boží právo na člověka, který je na Bohu naprosto závislý vším, co je a co může. Proto je uznání autority aktem **víry a lásky**, neboť je to uznání svobodné úcty a lásky.

- **Láska** k Bohu je shoda vůle lidské s vůlí Boží.
- **Věřit** znamená konat jeho vůli.
- **Poslušnost je způsob víry jak Boží vůli splnit** svými skutky a životem.

Poslušnost však od nás žádá, aby byla naprosto dobrovolná, svobodná, pak se stává **součinností s Bohem**. Neboť co Bůh absolutně chce, koná sám a přímo. **Ale co chce přes svobodné bytosti**, to jim **přikazuje** nebo si to od nich přeje.

Vzpomeňme Kristových slov na hoře Olivetské:

- „Otče, chceš-li, odejmi tento kalich ode mne, avšak ne má, nýbrž tvá vůle se staň!“ (Lk 22, 42-43). Bůh to chtěl a nenechal Krista = člověka v tomto utrpení osamoceneného. Verš má dodatek „i zjevil se mu anděl s nebe a posiloval ho“. I nám dává sílu.

- „... ale svět má poznati, že miluji Otce a tak činím, co mi Otec **přikázal**“ (Jan 14, 31).

Přes poslušnost Kristovu až ke kříži tak chtěl Bůh spásu lidstva. Můžeme tedy říci: **v kříži je dokonalá poslušnost**. Tak skutečně potkává a oslovuje Kříž člověka v každé denní chvíli, v každém nabídnutí k poslušnosti, v každém setkání s poslušností, s jakýmkoliv projevem vůle Boží. Proto také **růst víry a lásky** v duchovním životě **je růst poslušnosti**.

V tomto týdnu jsme slyšeli ve čtení z listu apoštola Pavla Efesanům: „Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.“

Nebojme se tedy přidat k ranní modlitbě větu: „Hle zde přicházím nyní, abych plnil, Bože, tvou vůli!“ (Žalm 40)

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

autor: Anselm Grun
název: Otcové pouště
z obsahu:

Otec Pambo pravil: „Máš-li srdce, můžeš být zachráněn.“ (Apo 771)

Mnozí lidé praktikují svou zbožnost k tomu, aby se před Bohem vykázali určitým výkonem a sami pak před ním z toho měli dobrý pocit. Přitom jim nejde o Boha, ale o vlastní dokonalost a pocit správného jednání před Bohem a druhými. Potřebují sami sobě něco dokazovat, jejich srdce při tom však žádnou účast nemá. Ve skutečnosti ke svému srdci Boha vůbec nepřipustí a ani své bližní ne. Sebou samými a svými projevy zbožnosti jsou natolik zaměstnáni, že otázky, které by se mohly dotýkat jejich srdce, k nim nemohou proniknout.

Otec Pambo nás upozorňuje na to podstatné v našem duchovním životě, na soucítící, otevřené, vnímavé a milující srdce. Kdo má srdce, může být zachráněn. I když se srdce ocitne na scesti zaujato něčím, co neodpovídá Boží vůli, povede člověka přesto nakonec k Bohu.

Protože milující srdce si je vědomo Boha, vnímá bolestně všechno, co se děje proti lásce. A i když se láska někdy vydá chybným směrem, bude přesto naše srdce otevírat pro Boha. V každé lásce totiž tkví hluboká touha po Boží lásce, která má trvání a není tak křehká jako naše lidská láska, pozna-

menaná majetnickými sklony a žárlivostí. Nejedem člověk se utíká do zbožnosti, jen aby unikl svému srdci. Jeho náboženský aktivismus tak ale vychází zcela naprázdno. Rozhodující je, zda své srdce, hlavně je-li toto srdce zlomené, nabídneme Bohu. Pak Boží láska vejde do našeho zraněného srdce, pronikne je, promění a přivede k pokoji, který je jen v Bohu.

&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

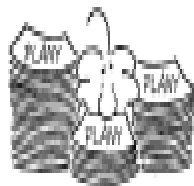
Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

Šárka Koutná

&

O čem jednala Farní rada?

Zpráva z 8. zasedání Farní rady ze dne 10. 10. 2002

Farní rada se opět sešla ve svém obvyklém termínu, t.j. ve čtvrtek 10. října a zabývala se tímto programem:

- **Zpráva o chystaném projektu Farní charity – aktivity mládeže**

Farní rada byla paní Martinou Wolfovou z Farní charity informována o chystaném projektu aktivnějšího zapojení nejen věřící mládeže v naší farnosti. V tomto projektu budou vedena ještě jistá jednání a o dalším vývoji budeme včas informovat.

- **Sklad pomoci pro postižené povodní**

Jelikož mnohé farní prostory, které fara potřebuje používat, jsou naplněny prostředky pro pomoc lidem postiženým povodní, hledá fara spolu s charitou vhodné prostory pro uskladnění těchto prostředků. Během jednání FR se naskytla jedna možnost, o které se bude dále jednat.

- **Pout' do Prostředního Žlebu**

V neděli v odpoledních hodinách proběhla v Prostředním Žlebu pout' v kapli Strážných andělů. Je nám líto, že účast farníků byla žalostná. Proč tomu tak bylo? Poskytněte své názory k tomu, co by se mělo změnit, abyste se v hojnějším počtu mohli příště této pouti také účastnit.

- **Ministrantské oblečení**

Máme štěstí, že v naší farnosti nemáme nouzi o ministranty. S tím je spojena potřeba většího množství oblečení. Prozatím se budou zabývat tímto problémem ženy – matky chlapců ministrantů.

- **Mše svatá ve všední den**

P. Jirásek konstatoval, že ve všední den je na mši svaté velice nízká účast farníků a děti nejsou v kostele vidět vůbec. Zamysleme se každý nad sebou a pokusme se tuto situaci zlepšit.

Příští setkání Farní rady proběhne v neděli 17. 11. 2002 v 18:30 hod. Do té doby čekáme opět na vaše připomínky či návrhy.

Zapsala Zuzana Bumbová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

Zveze vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2002	3. listopadu	1. prosince
-----------------	---------------------	-------------

vlakové spojení (cena 10 Kč – **kupte si zpáteční jízdenku, je nejlevnější!**):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

Sněmovní kroužek

Liturgie jako rituál

Rituálem nazýváme spojení slov, postojů, pohybů, symbolických znamení, jimiž se zprostředkovává náboženský zážitek – je to vzor stálého a známého chování. Rituál umožňuje společnou akci, zbavuje jednotlivce rozpaků, jak by se měl projevit, umožňuje soustředění mysli. Kdybychom se každý projevoval jinak, byl by to chaos. Liturgie bez znamení, bez gest by byla bezruká, nelidská, němá. Při mešní liturgii určité postoje mají zachovávat všichni, protože jsou znamením vzá-

jemného společenství a jednoty celého shromáždění, vyjadřují city účastníků a podporují je.

- F Dělat asi co chceš, to můžeš, když jsi sám. Ale kde je víc lidí pohromadě a každý si dělá co chce, tam vzniká chaos, zmatek. Tam se musí vytvořit a respektovat provozní pravidla. Tak to platí venku v silniční dopravě i v kostele při společné bohoslužbě.
- F V úvodu misálu se zdůrazňuje jiný, hlubší důvod: společné jednání je výrazem jednoty a pomáhá vytvořit z masy lidí společenství, komunitu.
- F Postoje – to je naše modlitba tělem. Nejen duchem, i tělem se zapojujeme do služby Bohu. Podílíme se tak na posvátné hře před Boží tváří. Tou hrou je naše liturgie.
- F Když se účastníme bohoslužebných úkonů, dáváme dobrý příklad, aby i ostatní se probudili z pasivity a hráli spolu. Když při pozdravení pokoje s přátelským úsměvem napřáhneš ruku k sousedovi, on ti jistě také podá ruku, udělá krok ke sblížení. Všechna tato gesta jsou bohoslužbou samozřejmě jen tenkrát, když je konáme s vědomím, co znamenají.
- F Když povstáváš, připojuješ se tím k modlitbě kněze. Při evangeliu tak vzdáváš úctu přicházejícímu Pánu. Projevuješ ochotu k plnění Kréda ve svém životě. Dáváš najevo, že chceš stát pevně ve víře, jak říká svatý Pavel.
- F Když usedáš, připojuješ se k Marii sedící u nohou Ježíšových a soustřeďuješ se k pozornému naslouchání.
- F Když poklekáš, uznáváš svou hříšnost a vyznáváš Stvořitele za svého Pána. Malomocný padl před Pánem pokorně na kolena.
- F Úklonou vzdáváš Bohu úctu.
- F Sepnutím rukou projevuješ Bohu důvěru, svěřuješ se do jeho ochrany.
- F Bitím v prsa se připojuješ k pokornému celníkovi.
- F Podáním ruky nabízíš bratrství v Kristu všem kolem sebe.
- F Účast na průvodu při přinášení obětních darů a při svatém přijímání je úkon slavnostní. To vycházíme ze svého opevnění a vydáváme se na cestu s putujícím Božím lidem do zaslíbeného Kristova království. Dáváme najevo, že známe svůj cíl a víme, kam jdeme.

Krásná je naše liturgie. Je to hra Božích dětí před Boží tváří, když se na ni chutě podílíme, když hrajeme spolu. Pasivní diváci odcházejí znuděně. Ti, kdo se naučí dobře hrát a zpívat svou roli, odcházejí domů oživeně, naplnění světlem Boží milosti a teplem Boží lásky.

S. Š.

- „A jak ty umýváš své auto?“ „Nejdřív vždycky umyji číslo.“ „Proč zrovna číslo?“ „Abych omylem nemyl cizí auto!“

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst. (P. František)

- Jarda si hází korunou: „Když padne orel, půjdu na hokej, když padne panna, jdu se dívat na televizi, a když zůstane stát na hraně, jdu psát domácí úkoly.“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 714 Kč	1 481 Kč	0 Kč	
Únor	8 120 Kč	1 317 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 356 Kč	1 932 Kč	2 500 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 302 Kč	1 452 Kč	0 Kč	
Květen	7 015 Kč	2 231 Kč	3 014 Kč	Na opravu kostelů v diecézi
Červen	9 750 Kč	1 802 Kč	1 950 Kč	Na opravu katedrály v Litoměřicích
Červenec	6 313 Kč	1 616 Kč	0 Kč	
Srpen	5 782 Kč	1 190 Kč	0 Kč	
Září	27 540 Kč	2 258 Kč	22 000 Kč	Na povodně
Součet	85 892 Kč	15 279 Kč	32 964 Kč	

Nejen pro děti

NA PŘELOHU 3. A 4. STOLETÍ, KDY MIKULÁŠ ŽIL, EXISTOVALO V ŘÍMSKÉ ŘÍŠI JEŠTĚ OTROCTVÍ.

NIKOLAIOŠI TÁMHELE TEN CHLAPÍK PŘÍŠEL UPLNĚ NA MIZINU!

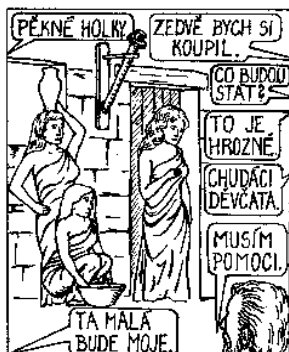

CO MAM JEŠTĚ PRODAT? HOLKY!!!

TOMU ČLOVĚKU HROZILO, ŽE BUDE MUSET PRODAT SVĚ TŘI DCERY.

MAM HROZNĚ DLUHY, HROZI MI OTROCTVÍ, PRODAT SEBE MÍSTO NICH HO NENAPADLO - BYL TO POHAN!

PĚKNĚ HOLKY

ZEDVĚ BYCH SI KOUPLIL...

CO BUDOU STAT?

TO JE, HROZNĚ

CHUDÁCI DEVCÁTA

MUSIM POMOCI.

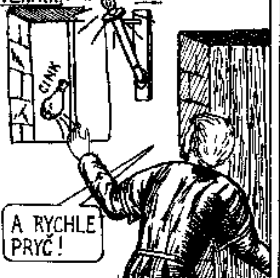
TA MALÁ BUDE MOJE.

NEPOZOROVANĚ PO TŘI NOCI SE PLÍŽÍ ULICEMI PATARY TEMNÁ POSTAVA...

VÝBORNĚ, PUSTO A PRAZDNO

VŽDY VHAZUJE MĚSĚC DO OKNA DOMU TOHO ZCHUDLÉHO ČLOVĚKA...

A RYCHLE PRYČ!

... A PAK PRCHÁ TEMNOTOU. TO JE VÍC, NEŽ JSOU MĚ DLUHY A VAŠE VĚNA!

TAKŽE SE MŮŽE ME PROVDAT.

ŽÁDNĚ OTROCTVÍ!

MIKULÁŠ VŠAK NEZŮSTAL NEPOZOROVÁN.

KDO TO JEN MOHL BÝT?

SOUSEDKA POKYDALA, ŽE ZAHLĚDLA NIKOLAIOŠE Z VEDLEJŠÍ ULICE.

TEN UŽ PRYČ POMOHL VÍCE LIDEM.

PRYČ TAJNĚ ROZDÁVA VŠE, CO ZDĚDIL.

(NIKOLAIOŠI, VIM, ŽES TO BYL TY!)

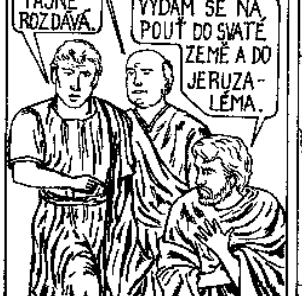

JDU TI PODĚKOVAT.

NECH SI TO, PROSIM, PRO SEBE. NEDĚLÁM TO PRO LIDSKOU VĚCNOSTI!

KUPEC TO ALE ROZHĚLŠIL PO CELÉ PATARĚ.

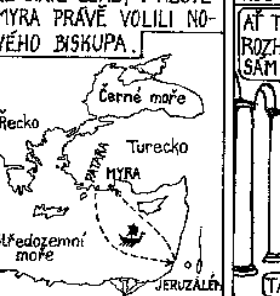
TO JE ON! (MUSIM JINAM.)

TAJNĚ ROZDÁVA

VYDÁM SE NA POUŤ DO SVATĚ ZEMĚ A DO JERUZALÉMA.

KDYŽ SE MIKULÁŠ VRACEL ZE SVATĚ ZEMĚ, V MĚSTE MYRA PŘÁVĚ VOLILI NOVÉHO BISKUPA.

STÁLE SE VŠAK NEMOHLI ROZHODNOUT, KDO BUDE NOVÝM BISKUPEM V MYŘE.

AT Tedy

ROZHODNE SAMI BOHI!

(KDO PRVNÍ VEJDE ZITRA DO CHRAMU, BUDE NAŠIM BISKUPEM!)

(TAK TO BUDE!)

vydává: <http://www.volny.cz/fatvm>

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

4. Liturgická místa

e) Místo pro věřící

Věřící, pokud se mají činně účastnit eucharistického shromáždění, musejí mít také přiměřený prostor, odkud by liturgický úkon mohli sledovat zrakem i sluchem; je také třeba dbát o to, aby liturgické úkony stání a sedění mohli pohodlně vykonávat. Proto mají mít k dispozici lavice nebo židle v dostatečném počtu, avšak tak, aby mohli v lavicích nebo u židlí pohodlně klečat, stát a odcházet ke sv. přijímání. Ve větších kostelích nebo prostorech se špatnou akustikou je třeba pořídí fungující rozhlas, aby věřící mohli nejen očima dobře sledovat liturgický děj, ale také sluchem (IG 273).

f) Místo pro schólu, varhany a hudební nástroje

Schola cantorum původně stála za ohradou z mramoru (cancelli) před ambonami (viz bazilika S. Maria in Cosmedin z 6. stol. v Římě). Její nynější místo bude buď v presbytáři nebo na rozhraní lodi a presbytáře, podle dispozic kostela, tedy rozhodně ne vzadu, na kůru. Jejím posláním je vést zpěv lidu při propriu a ordináriu, a je součástí shromážděné obce, odtud je diktováno také její místo. Rozhodující při výběru místa pro schólu však je umožnit její službu a aby se mohla také pohodlně účastnit mše, hlavně sv. přijímání.

Varhany nemusejí být tradičně na kůru vzadu, ale i na takovém místě, aby podporovaly zpěv schóly, která je vpředu, a lidu, který je rozptýlen po celém prostoru. Zase funkčnost, a ne stereotyp, udává místo varhanám. To také platí o jiných hudebních nástrojích, přípustných v liturgii. (srv. IG 274; 275).

g) Místo pro uchovávání Svátosti oltářní

V každém kostele, kde podle předpisů práva se může uchovávat Nejsv. svátost, má být jen jediný svatostánek, pevný a bezpečný (EM 52). Vře se doporučuje, aby místo pro uchovávání Svátosti oltářní byla zvláštní kaple, aby zde věřící nerušení mohli uctívat svátostného Spasitele soukromou modlitbou. Taková kaple má být oddělená od hlavní lodi, kde se často konají pohřby a svatby, i od míst, které jsou mnoho navštěvovány pro umělecké a historické poklady, tam umístěné (EM 53; IG 276). Kde taková kaple není po ruce, nebo kde tomu nemůže tak být pro strukturu kostela a místní zvyk, je třeba Nejsv. svátost uložit na některém oltáři nebo mimo oltář na čestném a náležitě vyzdobeném místě v kostele (IG 276). Podle tradičního zvyku má před takovým místem, kde se uchovává Svátost oltářní, hořet lampa, jako znamení úcty, jež se Pánu prokazuje (EM 57).

Jelikož IG 276 ve smyslu EM 55 nepočítá se svatostánkem na oltáři, kde se celebruje tváří k lidu, třebaže i v tom případě by mohl na takovém oltáři být malý, vhodný svatostánek (EM 54), bude nejlépe umístit svatostánek do ado-

rační kaple, mimo presbytář, pokud je snadno lidem přístupná a panuje tam nerušený klid. To však půjde jen ve velkých kostelích nebo novostavbách. Ve většině případů se nejhodněji umístí Nejsv. svátost do svatostánku na bočním oltáři v postranní lodi nebo v pilíři na význačném místě v chrámovém prostoru. Leckde v gotických kostelích je ještě zachován výklenek (armariolum), kde se od 12. stol. uchovávala Nejsv. svátost. Stačilo by jen původní výklenek umělecky zvýraznit a byl by to ideální svatostánek, jestliže by hlavní oltář pro svou neuměleckou hodnotu mohl být odstraněn a nahrazen stolem.

Někde bude třeba, hlavně v cenných barokních interiérech, ponechat svatostánek ve funkci, i když před ním v náležitém odstupu bude postaven jako hlavní oltář obětní stůl. Pak ale je třeba dbát, aby kněz jej nezakrýval, když stojí u obětního stolu; budeme proto stupně, na kterém stojí, zvyšovat, pokud je nezbytně nutno.

Doc. ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963

IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964

EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

OBP - Ordo baptismi parvorum, Obřady křtu dětí, 1969

IG - Institutio generalis Missalis Romani, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, 1969.

Nemám rád komunisty ...

Ježíš nikdy neřekl: miluj bližního svého kromě komunistů.

Našinec prohlásí: »Nemám rád Američany s tou jejich pakulturou Mc-Donaldů,« zdánlivě ve jménu kultury, ale třeba jenom kvůli svému pocitu méněcennosti. Dost možná žádného Američana nikdy blíže nepoznal.

»Nesnáším Rusy a Němce,« tvrdíme mnozí, a vzhledem k nedávným dějinám se cítíme silně v právu.

»Nemám rád komunisty,« řekne křesťan a myslí si, že tím zároveň vyznává svou víru.

»Nemám rád Pražáky, protože jsou nafoukaní,« tvrdí rozhodně mnozí mimopražští, chtějíce nenápadně naznačit, že oni nafoukaní nejsou.

»Nemám rád fokolaríny,« dá se slyšet jiný, aby manifestoval svou šíři ducha a nezávislost.

»Evangelíky nemám rád, protože nectí Panenku Marii,« prohlašuje neje-den katolík nic netuše, že Matka Ježíšova je má velmi ráda a nectí je o nic méně než katolíky.

»Nemám rád malé děti.«

»Nesnáším šéfa.«

»Nemám rád psy.«

»Nemám rád ...«

Jistěže mohu mít pádné důvody nesouhlasit s komunistickou ideologií nebo s některými způsoby té či oné skupiny lidí. Mám právo být proti tomu, co člověk dělá, ale nikdy ne proti člověku samému. Každé takové nemám rád ... zaměřené vůči člověku a vůči Božímu stvoření vůbec představuje v našem srdci zledovatělou oblast. A každé nové pomyšlené či vyslovené nemám rád tuto říši ledu rozšiřuje, takže někdo má nakonec místo srdce ledovou kru. Lépe řečeno, něco na způsob Antarktidy; u ní je totiž zřejmé, že pod letitými nánosy sněhu a ledu pořád zůstává úrodná půda. Stačilo by nechat na ni dopadat slunce, a mohla by se zazelenat

Skutečně nelze být milosrdný výběrově. Skutečné milosrdenství je jako slunce, které svítí na dobré i zlé. Milosrdné srdce zahrnuje všechny lidi i celé Boží stvoření. Tak jako rozpjatá Kristova náruč na kříži, tak jako srdce Kristovo.

»Milosrdenství ... znamená něco zřejmého a úplně konkrétního jako slunce, které buď je vidět nebo vidět není,« napsal Chesterton.

Z knihy: O milosrdenství s Kateřinou Lachmanovou

Otázky a odpovědi na www.katolik.cz

Datum vložení: 19. 02. 2002

Otázka:

Jak mám žít/modlit se ke skutečnému Bohu a ne jen k nějaké mojí představě Boha? Jak si skutečnost Boží uvědomit?

Odpověď:

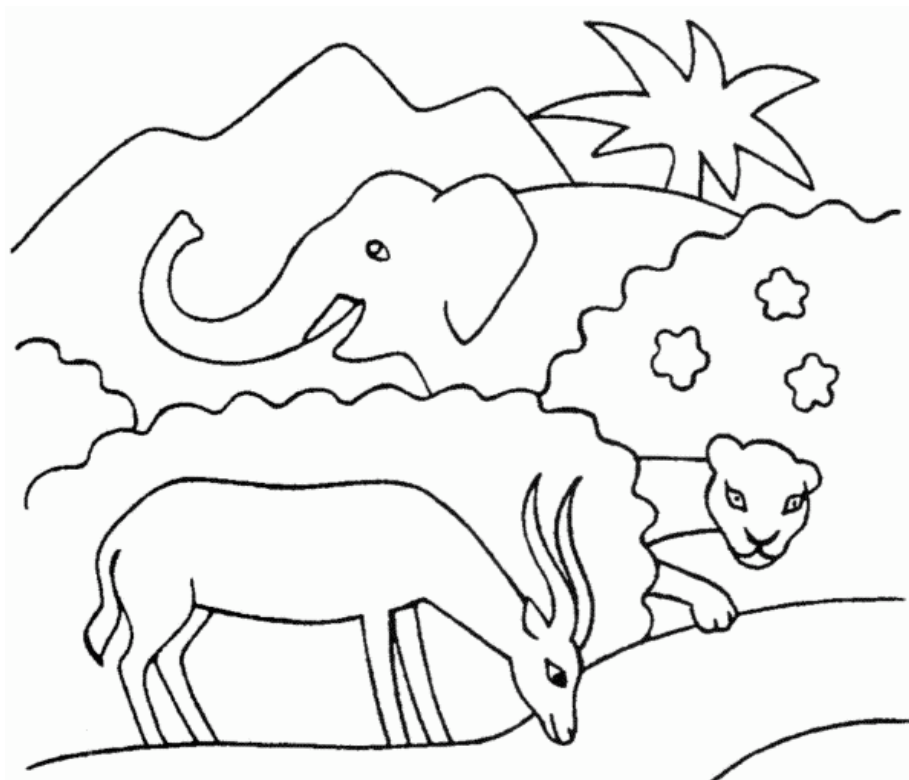
To se skutečně může stát, že člověk zamění „živého“ Boha za svou „představu či potřebu Boha“ - projekci vlastních tužeb, jak to nazýval Feuerbach. Lékem na to je četba Písma, zkušenosti v životopisech světců, konfrontace vlastní modlitby s modlitbou liturgickou. Zvláště tento poslední bod doporučuji ke zvláštní pozornosti. Zkuste si udělat analýzu: oč prosím a děkuji já a oč prosí a děkuje církev. Třeba modlitba „Sláva na výsostech Bohu“. Všimli jsme si někdy, že Bohu děkujeme ne za to, co nám dává, ale za to, že je tak veliký a slavný („Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě. Vzdáváme ti díky pro tvou velkou slávu ...“)?

Na otázku odpověděl: P. Mgr. Petr Šíkula

A ještě něco tvořivého

... pro dětské hlavičky ... a ručičky ...

Stvoření (1. Mojž. 1, 1-31)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

F Seznam farností ... – na Internetu je rozšířen a aktualizován seznam farností všech diecézí, adres, telefonů, e-mailů, mší svatých, Podívejte se např. na adresu:

<http://home.tiscali.cz/cz640297/bohosluzby/bohos.htm>

F Nová tajemství růžence – více v článku uvnitř tohoto čísla.

F **Poutní místa** – ČT vysílá seriál o poutních místech v Čechách a na Moravě. Nenechte si tento pořad ujít, je velice hezky zpracován. Sledujte program!

F **Setkání varhaníků** – Již druhé setkání je naplánováno na sobotu 9. listopadu 2002, a to opět do Mostu na děkanství.

F **Počítačový kurz** – V Teplicích se konal 26. 10. 2002 kurz základního seznámení s počítačem pro pastorační asistenty, katechety a aktivní laiky ve farnostech. Další se bude konat 14. 12. 2002. (pozn.: kdyby byl zájem, mohl se podobný kurz uskutečnit již dříve u nás ...)

F **Inzerát** – Rodina Miklošková hledá starší rodinný domek v Děčíně, nebo jeho okolí (do cca 15 km), cena do 600 000 Kč. Kontakt na mobilní tel.: 607 828 449.

Nenašel by se opravdu mezi námi „dodavatel“ zpráv, aktualit, pozvání, ...?

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
středa	14:45	10-11	Marie Jirásková
středa	16:00	9-12	Soňa Šenková
středa	16:00	14	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

1. 11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
24. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. Svátek svatého Ondřeje

Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
17. 11. Mezinárodní den studentstva

Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek
Mons. Kajnek jmenován titulárním biskupem (1992) - 10. výročí

LITURGIĚ

Šeční - Podmoky

7. 11. Mons. Graubner převzetí arcidiecéze (1992) - 10. výročí
8. 11. Mons. Koukl narození (1926)
9. 11. Mons. Liška převzetí arcidiecéze (1991)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé 2. a 4. úterý v měsíci v 18:30 - sněmovní kroužek
- ◆ každé 3. úterý v měsíci v 18:30 - dětská mše svatá
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:30 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 16:00 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 na faře - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - Ne ve 12:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek		17:30
Sobota		16:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:40** Kostel Nejsvětější Trojice

☞ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 1. prosince 2002 o 1. neděli adventní ☿

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla jsou 12 Kč)